

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 493/2021-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], v mene ktorej koná advokát a konateľ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Csp 34/2017 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 1/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 27. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Csp 34/2017 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 1/2018 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“). Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd uložil okresnému súdu, ako aj krajskému súdu povinnosť nahradiť jej trovy konania a vo vzťahu k okresnému súdu sa domáha i primeraného finančného zadostučinenie v sume 2700 eur, ktoré odôvodňuje „*extrémnou dĺžkou napadnutého konania*“, ako aj „*nepriaznivým dopadom na jej vieru v súdny systém a spravodlivosť...*“.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a vyžiadaného spisu sp. zn. 67 Csp 34/2017 vyplýva, že na okresnom súde prebieha konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľskej zmluvy, ktorou bola sťažovateľke poskytnutá pôžička 2 500 eur. Sťažovateľka podala žalobu na okresnom súde 3. marca 2017. Okresný súd rozhodol rozsudkom zo 4. októbra 2017. Krajský súd o odvolaní sťažovateľky rozhodol uznesením č. k. 4 Co 1/2018 z 29. novembra 2019, ktorým rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vec bola vrátená okresnému súde 17. decembra 2019. Sťažovateľka podala 27. januára 2021 návrh na prerušenie konania do vyriešenia prejudiciálnej otázky v konaní pred Súdnym dvorom Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) č. C-485/19, pričom okresný súd o jej návrhu rozhodol až uznesením č. k. 67 Csp 34/2017 z 12. mája 2021.

4. V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa už ústavnou sťažnosťou doručenou 7. decembra 2020 domáhala ochrany označeného základného práva podľa ústavy, listiny, charty a práva podľa dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach. O tejto predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky rozhodol ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 106/2021 z 15. apríla 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 4. mája 2021. Po právoplatnosti uvedeného nálezu podala sťažovateľka posudzovanú ústavnú sťažnosť.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka uvádza, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti trvá súdne konanie štyri roky a šesť mesiacov.

6. Sťažovateľka argumentuje, že napadnuté konanie okresného súdu nemožno považovať z hľadiska jeho právnej a faktickej stránky za zložité, ide o bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov. Zdôrazňuje tiež, že svojím správaním ako strana konania neprispela k prieťahom v konaní. Podľa jej názoru zrušenie prvoinštančného rozsudku evokuje popri samotnej dĺžke konania problém nedostatočnej sústredenosti a efektívnosti postupu okresného súdu a za vzniknuté zbytočné prieťahy zodpovedajú výlučne všeobecné súdy.

7. Za ďalšie neprimerané predĺženie napadnutého konania okresného súdu považuje sťažovateľka prerušenie konania do právoplatného skončenia konania SD EÚ o prejudiciálnej otázke v čase, keď SD EÚ už o predmetnej otázke rozhodol 22. apríla 2021.

8. Sťažovateľka namieta, že neefektívnym, nesústredeným, neehospodárnym a neúčelným postupom všeobecných súdov je jej ako strane konania dlhodobo odopieraný prístup k spravodlivosti a dochádza k porušovaniu jej označených základných práv podľa ústavy, listiny, charty, ako i práva podľa dohovoru.

9. V súvislosti s uplatneným finančným zadosťučinením sťažovateľka uvádza, že za nehmotnú ujmu v podobe intenzívneho zásahu do jej základných ľudských práv a stratu dôvery v spravodlivosť zodpovedá okresný súd, a to z dôvodu jeho nesústredenej a neefektívnej činnosti, pričom poukazuje na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva podľa čl. 47 charty postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Csp 34/2017 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 1/2018 v období do 4. mája 2021

10. Podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

11. Z už uvedeného vyplýva, že ústavný súd rozhodol o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky, ktorou namietala tiež porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva podľa čl. 47 charty postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Csp 34/2017 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 1/2018, nálezom č. k. III. ÚS 106/2021-45 z 15. apríla 2021 tak, že označené práva sťažovateľky boli postupom okresného súdu, ako aj krajského súdu v namietaných konaniach porušené, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov a okresnému súdu uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania a finančné zadostučinenie v sume 500 eur. Označený nález nadobudol právoplatnosť 4. mája 2021. Z toho vyplýva, že ústavná sťažnosť sťažovateľky sa v časti do 4. mája 2021 týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

12. Ústavný súd preto v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva podľa čl. 47 charty postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Csp 34/2017 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 1/2018 v období po 4. máji 2021

13. Pri predbežnom prerokovaní tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka ju doručila ústavnému súdu 27. augusta 2021, t. j. po necelých štyroch mesiacoch po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu o jej predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, ktoré sa týkalo tej istej veci.

14. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po takom krátkom čase opätovne vyslovil porušenie označeného základného práva podľa ústavy, listiny, charty a práva podľa dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, a to ani pri zohľadnení skutočností, že v predmetnej veci ústavný súd už prikázal okresnému súdu svojím nálezom z 15. apríla 2021, aby konal bez zbytočných prietáhov

(nález bol okresnému súdu doručený 4. mája 2021), a že v danom prípade ide o tzv. spotrebiteľský spor. V čase posudzovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky na veci nič nemenia ani skutočnosti, ktoré ústavný súd zistil zo zapožičaného súdneho spisu všeobecného súdu a ktoré poukazujú na nie celkom optimálny postup okresného súdu v napadnutom konaní.

15. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v období po 4. máji 2021 nemohlo dôjsť k porušeniu práv označených sťažovateľkou postupom okresného súdu v namietanom konaní, preto ústavnú sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

16. Vo vzťahu k postupu krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že v právnej veci sťažovateľky krajský súd po 4. máji 2021 nekonal, ani konať nemal, preto neexistuje príčinná súvislosť medzi napadnutým konaním krajského súdu a porušením označených základných práv sťažovateľky podľa ústavy, listiny, charty a práva podľa dohovoru. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní i vo vzťahu k postupu krajského súdu v napadnutom konaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Na záver ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť všeobecných súdov bude pokračovať, sťažovateľka sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2021

Peter Molnár
predseda senátu